

Ras och brott – ett internationellt dilemma

av

John Philippe Rushton

(Society, jan-feb 1995)

ISIN AUKTORITATIVA "Crime and Human Nature" observerade J.Q Wilson och R.J Herrnstein att den asiatiska underrepresentationen i nord-amerikansk brottsstatistik utgjorde ett teoretiskt problem. Den förklaring som lades fram av kriminologer så tidigt som under 1920-talet var att asiatiska "getton" skyddade invånarna från söndrande tendenser från omvärlden. För svarta är det tvärtom, de svartas getton anses främja brott.

Överrepresentationen av svarta i nordamerikansk brottsstatistik har existerat sedan början av 1900-talet. Folkräkning på 1910-talet visade att fler svarta än vita satt i fängelse, både i nordstaterna och i sydstaterna. Officiella siffror från 1930-talet till och med 1950-talet visade att antalet svarta arresterade för våldsbrott i förhållande till antalet vita sträckte sig från 6:1 till 16:1. Dessa siffror har inte förbättrats med tiden.

Liberaler från Bill Clinton till Jesse Jackson har nyligen slagit en bräsch i ett gammalt tabu och gjort det anständigt att diskutera brott där både förövare och offer är svarta. Konservativa tidskrifter som National Review har också börjat diskutera aspekter av sambandet mellan ras och brott (se "Blacks... and Crime," 16 maj 1994; "How to Cut Crime," 30 maj 1994). Vad som återstår att erkännas är dock det internationella allmängiltiga sambandet mellan ras och brott. Mönstret i USA, med asiater som mest laglydiga och afrikaner minst, kan skönjas i andra mångkulturella länder som Storbritannien, Brasilien och Kanada. Dessutom uppenbarar sig mönstret i Kina och länderna kring Stilla havet, Europa och Mellanöstern, och Afrika och Västindien. Eftersom det "Amerikanska dilemmaet" är ett världsomfattande fenomen måste förklaringarna finnas långt utanför Nordamerikas gränser.

Jag vill till att börja med understryka att stora variationer finns inom alla populationer i många av de karaktärsdrag som diskuteras här. Eftersom värdena delvis sammanfaller, med genomsnittliga skillnader på mellan 4 och 34 procent, är det mycket vanskligt att generalisera utifrån en grupps genomsnitt till en speciell individ. Inte desto mindre, som jag här hoppas visa, finns det betydande skillnader mellan raser, inte bara i kriminalitet utan också andra karaktärsdrag som har samband med kriminalitet, inklusive testosteron, hjärnvolymer, temperament och intellektuell förmåga.

De rasliga mönstrenas världsomfattande natur beträffande brott visas med data från Interpol i årsböcker från 1984 och 1986. Efter att ha analyserat information från nästan 100 länder avgav jag, i utgåvan för 1990 av *Canadian Journal of Criminology*, rapport om att afrikanska och västindiska länder har dubbelt så hög frekvens av våldsbrott (mord, våldtäkt och grov misshandel) som europeiska länder och tre gånger så hög som i länderna kring Stilla havet. För de tre brotten var genomsnittet för de ovan nämnda geografiska områdena 142, 74 och 43 per 100 000 invånare. Jag har bekräftat dessa resultat med hjälp av den senaste årsboken från Interpol (1990). Antalet fall av mord, våldtäkt och grov misshandel per 100 000 invånare, som rapporterades för 23 afrikanska länder huvudsakligen befolkade av svarta, 41 kaukasiska länder och 12 asiatiska var: för mord 13, 5 och 3; för våldtäkt 17, 6 och 3; och för grov misshandel 213, 63 och 27. Summering av brotstyperna gav siffror per 100 000 på 243, 74 och 33. Stigningsgraden förblev robust för rasligt homogena länder i Nordostasien, Centraleuropa och Afrika söder om Sahara [det svarta Afrika] eller rasligt heterogena länder med dominerande svart eller vit/indiansk befolkning i Västindien och Centralamerika. Kort sagt: Ett envist mönster existerar över hela världen, vilket kräver en förklaring.

Testosteron och familjen

Svarta familjers sammanbrott och asiatiska familjers sammanhållning används ofta för att förklara brottsmönster inom USA. Att lära sig följa regler anses vara beroende av familjesocialisering. Sedan Moynihan Report 1965 dokumenterade den höga frekvensen av äktenskapsupplösningar, vanligt förekommande familjer där fadern saknades, samt talrika utomäktenskapliga födslar, har de siffror som återopades som bevis för svarta familjers instabilitet i USA tredubblats. En liknande svart moderscentrerad familjekonstitution är vanlig i Västindien med hushåll där fadern saknas, faderskapet med säkerhet ej kan fastställas och makarna är särboende. Det västindiska mönstret, liksom det nordamerikanska, kan tillskrivas det långvariga slaveriet. Emellertid kan hypotesen om slaveriets inverkan inte tillämpas på data från Afrika söder om Sahara. Efter att ha granskat långvariga afrikanska giftermålssystem i 1989 års utgåva av *Ethology and Sociobiology*, drog antropologen Patricia Draper från Pennsylvania State University slutsatsen: ”Kopplat med ett föräldraskap där det satsas lite på barnen är ett parningsmönster som tillåter tidig sexuell aktivitet, ansvarslös ekonomi och lösa band mellan makarna... och i många

fall förväntningen hos båda makarna att giftermålet kommer sluta i skilsmässa eller separation, följt av bildandet av en annan förening.”

Det afrikanska giftermålssystemet kan delvis bero på karaktärsdrag beträffande temperament. Biologiska variabler som könshormonet testosteron är inblandade i benägenheten för många förhållanden såväl som benägenheten att begå brott. En studie, publicerad i utgåvan för 1993 av *Criminology* av Alan Booth och D. Wayne Osgood, visade tydliga bevis för ett samband mellan testosteron och brott baserade på en analys av 4 462 nordamerikaner anställda hos militären. Andra studier har kopplat ihop testosteron med en aggressiv och impulsiv personlighet, med en låg grad av empati och ett lössläppt sexuellt beteende. Testosteronnivåer förklarar varför unga män är oproportionerligt representerade i brottsstatistiken i förhållande till unga kvinnor, och varför yngre människor är bråkigare än äldre. Testosteron åtskiljer bevisligen könen och det är ett känt faktum att det minskar med åldern.

Etniska skillnader råder i den genomsnittliga nivån av testosteron. Studier visar 3 till 19 procent mer testosteron hos svarta collegestuderande och militära veteraner än hos deras vita motsvarigheter. Studier av japaner visar en motsvarande lägre mängd testosteron än hos vita amerikaner. Medicinsk forskning har fokuserat på prostatacancer, där en inverkan är testosteron. Svarta män har en högre frekvens prostatacancer än vita män som i sin tur har en högre frekvens än orientaliska män.

Könshormoner påverkar också fortplantningsfysiologin. Medan den genomsnittliga kvinnan producerar 1 ägg var 28:e dag i mitten av menstruationsperioden, har vissa kvinnor kortare cykler, och andra producerar mer än ett ägg; båda tilldragelserna resulterar i en högre fruktsamhet inklusive födsel av tvåäggstvillingar. Svarta kvinnor har i genomsnitt kortare menstruationsperioder än vita kvinnor och har en större produktion av tvåäggstvillingar. Frekvenser per 1000 födslar är mindre än 4 bland östasiater, 8 bland vita, samt 16 eller mer bland afrikaner och afroamerikaner.

Det finns rasskillnader i sexuellt beteende, vilket har bevisats genom åtskilliga undersökningar inklusive dem som genomförts av Världshälsoorganisationen. Afrikaner, afroamerikaner och svarta som bor i Storbritannien är sexuellt aktivare, och vid en tidigare ålder, och har fler sexpartners än européer och vita amerikaner, som i sin tur är sexuellt aktivare, och vid en tidigare ålder, än asiater och amerikaner med asiatiskt ursprung samt asiater som bor i Storbritannien. Skillnader i sexuellt beteende ger konsekvenser. Fertilitetsfrekvenser världen över visar den rasliga stigningsgraden, vilket även mönstret av spridning av könssjukdomar gör. Världshälsoorganisationens Technical Reports och andra studier för att undersöka utbredningen världen över av aids, syfilis, gonorré, herpes och klamydia finner typiskt nog låga nivåer i Kina och Japan och höga nivåer i Afrika, med europeiska länder mitt emellan. Samma mönster finns inom USA.

Internationella data för personlighet och temperament visar att svarta är mindre hämmade och mindre stillsamma än vita, och vita är mindre hämmade och mindre stillsamma än orientaler. För spädbarn och unga barn är

iakttagelse den huvudsakligt använda metoden, medan man oftare använt sig av standardiserade tester för vuxna. I en studie i det franskspråkiga Quebec bedömdes 825 fyra- till sexåriga barn från 66 länder av 50 lärare. Alla barnen var sysselsatta med studier i franska för invandrade förskolebarn. Lärarna rapporterade konsekvent bättre social anpassning och mindre fientlighet från östasiater än från vita, och mer från afrikansk-västindiska än från vita. En annan undersökning baserad på tjugofem länder världen över visade att östasiater var mindre utåtriktade och mer ängsliga än européer, som i sin tur var mindre sociala och mer hämmade än afrikaner.

Beteende och genetik

Skillnader mellan individer i testosteron och dess olika metaboliter är ungefär till 50 procent ärftliga. Mer förvånande för många är studier som framkastar att kriminella tendenser också är ärftliga. Enligt amerikanska, danska och svenska studier av adoptivbarn, var det mer sannolikt att barn som adopterats i tidig barndom råkade i klammeri med rättvisan om deras biologiska föräldrar hade straffats än om de adoptivföräldrar som uppfostrat dem hade straffats. Genom en undersökning av samtliga 14 427 adoptioner av barn utanför familjen i Danmark 1924 till 1947, fann man att syskon och halvsyskon som adopterats var för sig in i olika hem hade en överensstämmande grad av fällande domar.

Sammanlöpande med det här verket om adoption visar studier av tvillingar att identiska tvillingar är ungefär dubbelt så lika varandra i sitt kriminella beteende jämfört med tvåäggstvillingar. 1986 rapporterade jag resultaten av en studie av 576 par vuxna tvillingar beträffande benägenhet för altruism, empati, omvårdande tendenser och aggressivitet, karaktärsdrag som föräldrar förväntas engagera sig hårt för att anpassa till gällande mönster. Ändå kunde 50 procent av avvikelserna för både män och kvinnor tillskrivas genetik. Den välkända Minnesota Study of Twins Raised Apart som leddes av Thomas J. Bouchard Jr. har bekräftat vikten av genetiska faktorer för karaktärsdrag såsom aggressivitet, dominans och impulsivitet.

David Rowe på University of Arizona granskade på nytt mycket av denna litteratur i sin bok "Limits of Family Influence". Han förklarar hur syskon uppväxta tillsammans i samma familj kan skilja sig åt genetiskt från varandra beträffande brottslighet.

Gener innehåller koder för enzymer, vilka, under miljöns inverkan, lägger ut system i hjärnorna och de neuro-hormonella systemen hos individer, och sålunda påverkar människors mentalitet och de val de gör beträffande olika beteendialternativ. Avseende till exempel aggression ärver människor nervsystem som gör dem benägna till ilska, lättretlighet, impulsivitet samt en brist på mottaglighet för betingning. På det hela taget påverkar dessa faktorer självkontrollen, en framträdande psykologisk variabel som figurerar i teorier om kriminellt beteende.

Beteendegenetiska studier ger information om miljöeffekter. Som Rowes bok beskriver, visar sig de viktiga variablerna finnas inom en familj, inte mellan familjer. Faktorer som samhällsklass, familjens religion, föräldrarnas värderingar, och typ av barnuppfostran visar sig inte ha en stark gemensam effekt på syskon. Eftersom individuella sinnen uppfattar gemensamma omgivningar på sitt eget sätt förvärvar syskon alternativa uppsättningar av information. Trots att syskon exponeras i ungefär samma grad för våldsamma TV-program, är det mer aggressiva som identifierar sig själva med aggressiva individer och som betraktar aggressiva konsekvenser som positiva.

Studier av familjer visar att intelligens och temperament avskiljer syskons benägenhet att begå brott. Det är inte svårt att tänka sig hur ett intellektuellt mindre begåvat och av naturen impulsivare syskon söker sig till en annan miljö i samhället än hans eller hennes mer begåvade och mindre impulsiva syskon. Inom de inskränkningar som tillåts av det totala spektrumet av kulturella alternativ skapar människor omgivningar som är maximalt förenliga med deras anlagstyp. Genetiska likheter förklarar bråkmakares benägenhet att söka sig till varandra för vänskap eller giftermål.

En invändning som ibland görs mot genetiska teorier om kriminalitet är upptäckten att brottsfrekvensen varierar med sociala förhållanden. Förändringar mellan generationer brukar däremot förklaras med genetiska teorier. Medan omgivningen blir mindre hämmande och mer jämlik, måste det genetiska bidraget till individuella skillnader bli större. Under de senaste 50 åren har det till exempel blivit en ökning av det genetiska bidraget för både akademiska färdigheter och långt liv när skadliga effekter av omgivningen har mildrats och mer jämlika möjligheter skapats. Lindring av sociala begränsningar avseende genotyper i riskzonen leder således till ett ökat kriminellt beteende.

Intelligens

Den roll som en låg intellektuell förmåga spelar för att göra ett barn benäget att begå brott är konstaterad även inom samma familj; man kan märka att ett mindre begåvat syskon har ett mer avvikande beteende än ett mer begåvat. Problembeteenden börjar tidigt i livet och yttrar sig i en ovilja eller oförmåga att följa familjens lagar. Senare utgör drogmissbruk, tidig ansats till sexuell aktivitet och mer tydligt definierade kriminella aktiviteter det brett definierade syndrom som en låg intelligens kan förutsäga.

Genomsnittliga rasskillnader finns i resultat för intelligenstest, och ännu en gång sträcker sig resultaten långt utanför USA. Världomfattande litteratur om IQ granskades på nytt av Richard Lynn i upplagan för 1991 av *Mankind Quarterly*. Kaukasier från Nordamerika, Europa och Australasien uppnådde en genomsnittlig IQ kring 100. Mongoler från både Nordamerika och områdena kring Stilla havet uppnådde något högre medelvärde, som sträckte sig från 101 till 111. Afrikaner från söder om Sahara, afroamerikaner och afrikanska västindier (inklusive sådana som bodde i Storbritannien) uppnådde en genomsnittlig IQ som sträckte från 70 till 90. [Helt svarta har en genomsnittlig IQ på kring 70.]

Frågan kvarstår huruvida testresultaten är giltiga mått på skillnader i mental förmåga för olika grupper. I grund och botten beror det på om testen är kulturberoende. Tvivel lever kvar på många håll, trots att en stor mängd tekniskt arbete har avfärdat detta problem bland dem med psykometrisk expertis, vilket visats i undersökningar av Snyderman och Rothman. Detta på grund av att testerna visar liknande mönster av intern punktöverensstämmelse och förutsägelsemässig giltighet för alla grupper, och samma skillnader finns på relativt kulturfria tester.

Nya data beträffande beslutshastighet visar att rasskillnaderna i mental förmåga är genomträngande. Undersökningar som stäcker sig över de kulturella gränserna har gjorts av reaktionstid för nio- till tolvåringar från sex länder. I dessa enkla uppgifter måste barnen bestämma vilket av flera ljus som är tänt, eller skiljer sig från andra, och flytta en hand för att trycka på en knapp. Alla barn kan utföra uppgifterna på mindre än en sekund, men intelligenta barn, som uppnått ett högre resultat på traditionella intelligenstest, utför uppgiften snabbare än mindre intelligenta barn gör. Richard Lynn upptäckte att orientaliska barn från Hong Kong och Japan var snabbare i beslutsfattning än vita barn från Storbritannien och Irland, vilka i sin tur var snabbare än svarta barn från Afrika. Arthur Jensen har rapporterat samma mönster i Kalifornien.

Hjärnstorlek

Sambandet mellan mental förmåga och hjärnstorlek har fastställts i studier där man använt sig av "magnetic resonance imaging" [på svenska benämner man tekniken MRT], som skapar tredimensionella bilder av hjärnan. Dessa studier har bekräftat korrelationer som rapporterats sedan början av 1900-talet vid mätning av omkretsen på huvuden. Korrelation mellan hjärnstorlek/intellektuell förmåga sträcker sig från ungefär 0,10 till 0,40. Dessutom finns det rasskillnader i hjärnstorlek. Det har ofta sagts att rasskillnader i hjärnstorlek, fastställda på 1800-talet, försvinner när man gör korrigeringar för kroppsstorlek och andra relevanta variabler. Emellertid har modern forskning bekräftat upptäckterna från 1800-talet.

Tre huvudsakliga förfaringssätt har använts för att uppskatta hjärnans storlek: (a) vägning av våta hjärnor vid obduktion; (b) mätning av volymen på tomma skallar med hjälp av utfyllnad; och (c) mätning av yttre storlek på huvud och uppskattning av volymen. Data från alla tre källorna visar samstämmigt att, sedan statistiska korrigeringar gjorts för kroppsstorlek, östasiater har i genomsnitt kring 17 cm³ större kranievolym än vita som har i genomsnitt ungefär 80 cm³ större kranievolym än svarta. Ho och kolleger vid Medical College of Wisconsin analyserade data från obduktioner av hjärnor från 1 261 amerikanska försöksobjekt i en ålder av 25 till 80 efter att ha exkluderat uppenbart skadade hjärnor och rapporterade i utgåvan för 1980 av Archives of Pathology and Laboratory Medicine, att vita män, efter korrigeringar för ålder och kroppsstorlek, i genomsnitt hade 100 gram tyngre hjärna än svarta män, och vita kvinnor i genomsnitt hade 100 gram tyngre hjärna än svarta kvinnor. Beals och kolleger skapade en databas med kranievolymer om upp

till 20 000 kranier och publicerade resultaten i utgåvan för 1984 av *Current Anthropology*. Exemplar av hjärnor från personer av samma kön skilde sig åt för områden från olika kontinenter med ett genomsnitt för populationer från Asien på $1\,415\text{ cm}^3$, från Europa med ett genomsnitt på $1\,362\text{ cm}^3$, och de från Afrika med ett genomsnitt på $1\,268\text{ cm}^3$.

Genom att använda yttre mätning av skallar har jag, efter korrigering för kroppsstorlek, funnit att östasiater konsekvent i genomsnitt har en större hjärna än vita eller afrikaner. Tre av dessa studier publicerades i tidskriften *Intelligence*. I en studie 1991, från data sammanställd av NASA, hade militära prov från Asien ett genomsnitt av 14 cm^3 större kranievolum än européer. I ett stratifierat slumpmässigt stickprov av 6 325 amerikaner anställda inom den amerikanska armén upptäckte jag att amerikaner av asiatiskt ursprung hade ett genomsnitt på 36 cm^3 mer än amerikaner av europeiskt ursprung som i genomsnitt hade 21 cm^3 mer än afroamerikaner. Helt nyligen analyserade jag data från tiotusentals män och kvinnor i en ålder av 25 till 80 som sammanställts av International Labour Office i Geneve och fann att asiater hade ett genomsnitt på 10 cm^3 mer än européer och 66 cm^3 mer än afrikaner.

Rasskillnader i hjärnstorlek och IQ visar sig i tidig ålder. Data från National Collaborative Perinatal Project där man undersökte 19 000 svarta barn och 17 000 vita barn visar att svarta barn har mindre huvudperimeter vid födseln, och fastän de är kortare till växten och lättare till vikten tar de vid sjuårsåldern igen försprånget i kroppsstorlek och blir större till växten än vita barn, men fortfarande med mindre huvudperimeter. Huvudperimeter vid födseln sammanföll med IQ vid sjuårsåldern för både svarta och vita barn.

Rasskillnader

Rasskillnaders ursprung ligger på ett djupare plan än man vanligen tänker på. Varför ligger européer i genomsnitt så konsekvent mellan afrikaner och asiater beträffande brottslighet, sexuellt beteende, testosteronnivå, intelligens samt hjärnstorlek? Det är nästan säkert att genetik och evolution spelar en roll. Studier av adoptioner över rasgränserna visar på genetiskt inflytande. Studier av koreanska och vietnamesiska barn adopterade av vita amerikanska och vita belgiska familjer visade att de, trots att många som spädbarn hade lagts in på sjukhus för undernäring, kom att överträffa sina adoptivföräldrar i akademisk förmåga med ett IQ om tio poäng högre än adoptivföräldrarnas nationella norm. I kontrast mot detta, som Sandra Scarr och hennes kolleger upptäckte, uppvisade svarta barn och barn med blandat etniskt ursprung vid sjuårsåldern sämre resultat än deras vita syskon som de växt upp med. Adopterade vita barn hade en genomsnittlig IQ på 106, en genomsnittlig begåvning baserad på nationella normer vid den 59:e percentilen, och vid en placering i sin klass vid den 54:e percentilen. [Att man ligger på den 59:e percentilen innebär att man är bättre än 59% av jämförelseobjekten och sämre än 41%]; barn med blandat etniskt ursprung hade en genomsnittlig IQ på 99, en begåvning vid den 53:e percentilen, och en placering i sin klass vid den 40:e percentilen; och svarta

barn hade en genomsnittlig IQ på 89, en begåvning vid den 42:a percentilen, och en placering i klassen vid den 36:e percentilen.

Inga kända variabler i omgivningen kan förklara det omvända förhållandet för de tre raserna beträffande tvååggstvillingar och hjärnstorlek. Den enda tänkbara förklaringen till denna kompromiss är levnadshistorieteorin. Levnadshistoria är en genetiskt organiserad uppsättning egenskaper som utvecklades på ett samordnat sätt för att kunna fördela energi till överlevnad, tillväxt och förökning. Kort uttryckt råder det ett kompromiss mellan föräldrars ansträngning, inklusive faderliga ansträngningar för barnen, och ansträngning för att para sig, en åtskillnad Patricia Draper refererade till som mellan "cads", knölar, lymlar, och "dads", pappor.

Man har lagt fram evolutionshypoteser för att förklara varför asiater har störst hjärna och anstränger sig mest i sitt föräldraskap. Den för närvarande antagna synen på mänsklighetens uppkomst, "African Eve" -teorin, förutsätter ett ursprung i Afrika för omkring 200 000 år sedan, en utvandring genom Mellanöstern med en afrikansk/icke-afrikansk splittring för ungefär 110 000 år sedan, och en kaukasoid/mongolisk [vit/asiatisk] splittring för ungefär 40 000 år sedan. Evolutionens urvalstryck på den heta savannen där afrikaner utvecklades är annorlunda det kalla arktiska klimat där asiater utvecklades.

Spår visar att ju längre norrut befolkningen emigrerade från Afrika, desto mer stötte de på intellektuellt krävande problem som att samla och lagra mat, söka skydd, tillverka kläder och ta hand om barn framgångsrikt under de längre vintrarna. Den evolutionära sekvensen överensstämmer och hjälper till att förklara varför variablerna samlas i klunga. När den ursprungliga afrikanska befolkningen utvecklades till kaukasoider och mongoler, gjorde den det i riktning mot större hjärnor och mindre nivåer av könshormon, med medföljande minskning av aggressivitet och sexuell potens och ökning av framförhållning och familjestabilitet.

Trots den omfattande mängd bevis för viktiga skillnader beträffande genetik och beteende mellan de tre stora huvudraserna som nu hopar sig, förekommer det stor motvilja mot att acceptera att skillnader i kriminalitet är djupt rotade. Kanske måste man ha förståelse för den rädsla som väcks av rasforskningen. Men alla teorier om människonaturen kan utnyttjas för att försvara skymfliga handlingssätt. Och ett förkastande av det genetiska belägget för raslig variation beträffande beteende är inte bara dålig vetenskap, det kan också vara skadligt för unika individer och komplext strukturerade samhällen. Det bör dessutom poängteras att förmodligen inte mer än 50 procent av variationerna mellan raserna är genetiskt betingade, medan de resterande 50 procenten beror på omgivningen. Även genetiska effekter är nödvändigtvis kopplade med neuroendokrina och psykologiska mekanismer, vilket sålunda medger tillfälle till välgörande ingripande och lindring av lidande.

Lästips

Richard Lynn. "Race Differences in Intelligence: A Global Perspective." *Mankind Quarterly*, 31 (1991), 255-296.

Richard J. Herrnstein and Charles Murray. "The Bell Curve". New York: Free Press, 1994.

David C. Rowe. "The Limits of Family Influence". New York: Guilford, 1994.

J. Philippe Rushton. "Race and Crime" *Canadian Journal of Criminology*, 32 (1990), 315-334.

J. Philippe Rushton. "Cranial Capacity Related to Sex, Rank, and Race in a Stratified Random Sample of 6,325 U.S. Military Personnel." *Intelligence*, 16 (1992), 401-413.

J. Philippe Rushton, David W. Fulker, Michael C. Neale, David K.B. Nias, and Hans J. Eysenck. "Altruism and Aggression: The Heritability of Individual Differences." *Journal of Personality and Social Psychology*, 50 (1986), 1192-1198.

Mark Snyderman and Stanley Rothman. "The IQ Controversy, the Media, and Public Policy". New Brunswick, N. J.: Transaction Publishers, 1988.

Professor J. Phillippe Rushtons välkända verk *Race, Evolution and Behaviour* finns i en lättläst och förkortad gratisversion: "Race, Evolution and Behaviour: A Life History Perspective, 2nd Special Abridged Edition". Ladda hem den via:

http://www.charlesdarwinresearch.org/Race_Evolution_Behavior.pdf

Länktips

Tabell över olika nationers genomsnittliga IQ: http://www.isteve.com/IQ_Table.htm

Mycket bra bok om rasskillnader m m (kan också beställas från t ex *amazon.com*). Vissa kapitel är utlagda på nätet. Internetadress: <http://www.duke.org/awakening/toc.html>

Intressant bok om rasskillnader. Sammanfattning är utlagd på nätet. Internetadress: http://www.lrainc.com/swtaboo/stalkers/ml_wrm_jls.htm

Artikel i Aftonbladet om Lynn-Vanhanens bok och forskning. Även om artikelförfattaren är tvungen att inleda med det klassiska argumentet om den genetiska likheten mellan människor (Han konstaterar att Göran Persson och Kofi Annan delar 99,8% av sina gener gemensamt. Vad de som bara är ytligt insatta i genetik ofta känner till, är att människor också delar 98,5% eller mer av sina gener med schimpansen, vilket ger ett helt annat perspektiv på den "genetiska likheten". Men propagandistiskt fungerar argumentationen på den oinsatta majoriteten.), så visar artikeln ändå att gamla tabuer håller på att

rämna och att ribban för det tillåtna höjs.: <http://www.aftonbladet.se/vss/debatt/story/0,2789,199983,00.html>

Detta PDF-dokument får spridas fritt i oförvanskad form. Delar ur vårt material får citeras och spridas fritt. Vi uppmanar spridning.

Besök www.preservationist-books.com för fler böcker och skrifter för gratis nedladdning. En stor del vårt material finns på både svenska och engelska för utskrift i A4-format och lämpar sig väl för hålslagning och arkivering i pärm. Det går utmärkt att skriva ut i US Letter-format. På *Preservationist-Books.com* finner Ni även information om varifrån man beställer tryckta upplagor i den utsträckning sådana utgivits.

Hjälp till att sprida våra böcker och skrifter. Skicka dem till vänner och bekanta, länka till www.preservationist-books.com, hänvisa till och citera ur våra verk i debattfora och diskussionsgrupper.

(Tips: Använd "Text Select Tool" i Acrobat Reader för att markera text som sedan kan kopieras och klistras in i egna dokument, debattinlägg etc.)

Kontakta oss på contact@preservationist-books.com.